

lalt; lo qu'es propi d'un cervell malalt, d'una intelligència vulgar, d'una educació poc culta i sobre tot de falta de raons que oposar a les nostres, es el cumul de paraules groixudes, que demostren sols despit, impotència i sanya que hi ha en l'article de vostés. Vegis la mostra:

Imbécils, goços, folls, pòtuls, ganduls, cervell malalt etc.

¿No es vritat llegidors que això es la millor prova de que sobrava vapor i faltava raó?

* * *

«Venirnos a parlar de matonisme a nosaltres!» diu el senyor Torras.

¿Doncs a qui n'havem de parlar? ¿Al Rector i a la majordona o al Papa de Roma?

No, a vosté n'havem de parlar senyor Torras, a vosté i a la seva colla d'ara; i no vulgui fer confusions amb els de la seva colla d'ara i els companys de V. d'avans; per aquest camí no'ns enredarà pas. En l'article Matonisme ens referim a la seva colla d'ara, dels de la colla d'avans ja'n parlarem després.

* * *

També'ns diu «Imbécils! ¿Tant prompte haveu olvidat el nostre procedir?»

No que no l'havem olvidat el procedir de Vosté i de la seva colla d'ara, i precisament per recordar-lo ferem aquell article que tant l'ha molestat.

Perqué recordém les passades eleccions generals en que vosté valguentse del apoi oficial va resucitar un matonisme dels temps den Planes i Casals. Perqué recordém aquestes i les últimes municipals, en que'ls nostres amics i nosaltres mateixos ens vejerem insultats i amenaçats en mitj del carrer per la gent de vosté (i d'aixó si vol n'hi citarem cassos concrets amb noms i llocs).

Perqué recordém qui ha sigut seguit per gent de vosté; perqué recordém lo succet en Juliol de l'any passat; perqué teniem davant el fet del Diumenge; perqué sabiem bravates i amenaces a determinades persones fetes el dilluns en plena estació de França; que no somiavem, no, al parlar de sentenciats, en tenim testimonis.

I si tant ens apura furgant furgant, potser també'ns farà recordar algún detall dels fets de l'Unió en la nit del 13 de Juliol de 1912.

Que també nosaltres tenim la nostra cartera per a quan convingui.

* * *

Repetim que l'autor del article o pilot de paraules groixudes «Qui paga mana» debia haver sopat dos cops, perqué no sabia pas lo que's feia ni lo que deia.

Fa un garbuix tan estrany i eterogeni que no sabem que pensarne. Tot ho barreja llastimosament.

¿Que'ns explica a nosaltres de tancar boques i arrencar caixals?

¿Que'ns conta de revelacions que tenen en cartera?

¿Que'ns fa a saber de redactors i col·laboradors que figuren en una nota facilitada per en Barangé?

¿Que'ns explica de si en Barangé paga un periódic?

¿Que'ns interessa, ni que n'havem de fer nosaltres de tot aixó?

Si vol tancar boques i arrencar caixals per nosaltres que no quedi.

Si te revelacions i llistes que se les guardi, bon profit li fassin, si les té, que no'l creiem de res, siga dit sense molestia del interessat.

Si en Barangé paga un periódic, tampoc ens interessa, perque si es vritat, tant dret deu tenir éll a ferho com el propi senyor Torras, aixó no es cap crim.

* * *

Havem de fer sapiguer al Sr. Torras i a sos amics que EL VALLÈS NOU no es orgue oficial ni oficios de determinada ni determinades persones, EL VALLÈS NOU en política general te ben definit el seu color i en lo que fa referencia als afers locals está disposat are i sempre a treballar per el bé i progrés de nostra vila, combatent, sigui qui sigui, a qui vulgui fer servir a Granollers per a enlairarse, anteposant ses aspiracions als interessos del poble.

Per aixó avui ens veiem precisats a combatre a en Torras, ja que es el que mes perjudicis ha portat al poble amb la seva desballestada gestió.

Sempre ha sigut un principi acceptat en bona política i fins casi en moral i tot, del mal el menos i el senyor Torras es del mal el mes.

Per aixó el combatem els que escribim EL VALLÈS NOU. I d'algun de nosaltres a qui coneix be prou, sab i li consta al senyor Torras, que mentres no s'ha vist precisat a defensarse de les insidies i mofes insultants del seu periódic, son paper era bon xic passiu. Pero tohóm te sang senyor Torras, i quan a un el punxen un cop i dos i deu, sobretot quan no hi ha motiu, la sang surt per mes que no's vulga.

D'aixó n'estaba avisat el senyor Torras, i sapiga are que lo que no havian pogut lograr amics i companys, amb sos precis; ho han lograt els ajudants de vostre amb ses punxades. Pot estarne content.

* * *

Diu el periódic del Batlle:

«Venirnos a parlar de matonisme a nosaltres que varem acabar-lo en aquesta Vila per a sempre!»

¿Que vol dir amb aixó 'l senyor Torras? ¿Qui son aquestos, nosaltres de qui parla?

Per lo que diu mes avall «... als que figuravem al front del gloriós moviment que portarà la regeneració a Granollers» ens creiem que vol referirse a la Popular.

En primer lloc senyor Torras havem de dirli que no parlem d'allavors sino d'ara, si llavors hi havia matonisme i «nosaltres» que diu vostre, el varen acabar es veu que no'l varen acabar per sempre, perqué vosté i 'ls seus d'ara l'han ressucitat.

Aquesta raó de vosté res prova, perqué quan vosté era popular pensaba i obraba molt diferent d'ara, encare que's va veure desseguit que no ho feia prou bé, i are es veu que ho fa molt pitjor.

Vosté senyor Torras no pot parlarne del temps de la Popular per moltes raons, una d'elles es perqué vosté va renegar del lema, qu'ella portaba, lema que encare hi ha qui conserva i preconisa: fer administració prescindint de partits, o siga unir-se 'ls homes sigan del partit que sigan per a fer administració, i vosté quan se cregué prou enlairat renegá d'aquest lema i per lo tant de la Popular per a dir: es necessita'l partit per a fer administració, es a dir posa'l partit com a base per a fer administració.

Si com creiem volia referirse la a Popular, diguiho clar home, perque si es que'l gloriós moviment de que parla vol dir el de la Popular, li havem de dir que aixó es un altre càrrec per a vosté, ja que aquell moviment no sols no será el

que salvará a Granollers sino que ha sigut la causa de la seva actual perduda; i no per el moviment en sí, ni per l'idea que l'ineubá, i el feu neixer i creixer sino per els homes que's posaren davant que'l prostituiren, el feren mal bé i 'l feren fracassar amb en Torras davant, desertant éll el primer per anar a redossarse amb qui mes havia malt malpariat, tornanto a deixar i tornant a mal parlarne quant ha cregut poguerli fer la traveta.

El moviment de la Popular gloriós i esperangador arribá a fer reviurer l'ànima morta d'un poble. Per un moment Granollers es cregué redimit, salvat, enlairat; pero l'ineptitud i consegüent fracàs dels homes de la Popular, que ho feren pitjor, molt pitjor, que aquells a qui havian tret, feu caurer a Granollers, molt mes avall que era avans del moviment.

Els homes de la Popular amb en Torras davant tenen la culpa del actual estat de Granollers. Els homes de la Popular han fet bons als que ells tragueren.

I si te interes el senyor Torras en que escatim aquesta afirmació l'escatirem quan vulga.

* * *

«Imbécils!» no ho som nosaltres senyor Torras, ho es i amb l'afeixidura de barrut en grau superlatiu l'home dels Sopas, Oñas, Pepitos i demes; ho es l'home dels vint i pico de delegats, al volguerse redressar contra'l matonisme que se li adjudica.

Hi ha ocasions en que l'única manera de sortirne una mica airós, es ajupirse, callar i deixar passar la riuada, i are es grossa la que passa per demunt del senyor Torras, ha volgut remenar tant la resclosa que s'ha reventat, i es tant grossa la riuada que si vol redressarse se l'emportará, no ho dupli.

* * *

En compliment d'una R. O. dictada recentment per el Ministre de la Governació, no s'ha pogut entretenir per mes temps l'estendres i firmarse el nomenament del Sub Delegat de Medicina d'aquest partit Judicial a favor del que per una unanimitat fou elegit per la Junta Provincial de Sanitat, nostre amic En Ricart Pedrals Marsá, a qui donem la mes sincera enhorabona, desitjantli, com sa Excelencia li desitja, que per molts anys puga disfrutarlo.

I a proposit d'aixó havem de repetir que el Sr. Pedrals no deu tindrer que guardar agraiment a ningú perque se li hagi entregat, encare que aixó no vol dir que no hi hagi qui's vulga atribuir dita paternitat, en quin cas mentirà i demostrará una vegada mes els desitjos d'enganyar al poble amb mirallets de llana.

Ajuntament

Sessió del 30 de Novembre 1916.

Presidint el Sr. Torras F., i assistint els regidors Srs. Riera, Coma, Torras P, Barbany, Montañá, Pagés, Estrada i Pujol, s'obri la sessió.

S'aproba l'acta anterior.

S'aproba un dictámen de la Comissió de Foment referent a la construcció de varies obras en el Matadero i quin pressupost suma 500 ptas.

Es llegeix el reglament qu'ha de regir el Cos de Bombers confeccionat per la Comissió corresponent, quedant a proposta de'n Coma, vuit dies a sobre la taula.